

meðan vit í Europa fáa 20–30 kr. fyri kilo av rækjum, so fáa vit í Japan millum 40 og 60 kr. fyri kilo.

Tað, sum so eisini er fyrimunurin við at selja til japanarar, er tann, at tað verður latið fob—europ-eiska havn. T. v. s. at japanarar taka sjálvir alla ábyrgd av fiskinum, tá hann verður avskipaður t. d. úr danskari havn. Hetta skuldi forðað fyri reklamátionum seinni. Tað er so eisini tí, at teir sjálvir vilja leggja okkum lag á, hvussu fiskurin skal hagreiðast.

Tórmóður Dahl heldur fyri, at vit eiga at gera alt tað vit kunnu, fyri at broyta gongdina viðvíkjandi studningsskipanini. Einasta gongda leiðin er at selja 1. floks vøru av landinum.

Úrslit!

— Tað er bert spell, at so nógv verður tosað um hetta, og einki itøkiligast sæst. Vónandi fara hesar royndirnar at visa, at tað ber til at fáa itøkilig úrslit.

Uppá fyrispurning um ídnaðarstovan við hesum arbeiði í dag í størri mun virkar sum ein fiskasøla

sigur Tórmóður Dahl, at hetta skal ikki skiljast soleiðis.

— Allur ídnaður skal marknaðarferast. Hesa uppgávuna mugu vit øll royna at loysa, og eg haldi, at fleiri og fleiri fólk í dag duga at skilja, at skal ídnaðurin yvirleva, so er neyðugt at leita nýggjar leiðir, finna nýggjar framleiðslur og nýggjar marknaðir. Vit kunnu ikki halda fram við at geva studning og aftur studning til okkara høvuðsvinnu, tá so nógvir ótroyttir møguleikar eru teir møguleikarnar vilja vit her á ídnaðarstovuni — við okkara avmarkaðu orku — eisini royna at seta liv í, og eg haldi, eg kann siga, at ikki so lítið er komið burtur úr m. a. japansvitjaninum.

Tað, sum umræður, er, at vit hava vilja og hava álit á hvørjum øðrum. Einsamallir megna vit nakað, men saman megna vit nógv. Tí eri eg eisini sera fegin um tað góða samarbeiðið vit hava við Fiskirannsóknarstovuna.

Eg haldi tað er gott at okkara fiskirannsóknarskip eisini kunnu nýtast til framleiðsluoyndir til

Magnus Heinason kann eisini brukast til at royna nýggjar framleiðslur, ta talan er um at royna nýggja hagreiðing og framleiðslu til nýggjar marknaðir.

nýggjar marknaðir, endar Tórmóður Dahl.

jan

Tiðindabráv frá felagnum Björg:

Björg havt aðalfund

26. mai 1984 hevði BJÖRG (felagið fyri rørslubreakað) aðalfund á Hotel Føroyum.

Nevndin er nú henda:

Sólgerð Gaard, Oyndarfjørður.

Ólavur Kongsbak, (afturvaldur), Tórshavn.

Turið Midjord, Tórshavn.

Sigrun Nolsøe, Tórshavn.

Jóhanna Maria Pedersen, Vestmanna.

Gisli Rasmussen, (nývaldur), Tórshavn.

Karl Wihe, Norðagøta.

Tiltakslimir: Kára Heinesen,

Streundur.

Anna Nesá, Norðagøta. (nývald).

Nevndin hevur skipað seg við Sigrun Nolsøe sum formanni, Karl Weihe sum skrivara og Jóhanna Maria Pedersen sum kassameistara.

Leygardagin 16. juni ger felagið árligu útfærðina, hesaferð við buss til Oyndarfjarðar. Farið verður úr Gundadali kl. 14.00. Steðgað verður í Kollafjarðardali, við Streymin og í Skálabotni, so fólk fáa høvi at koma við ymsastaðni frá.

Siðst í august fer

felagið at lýsa til fundar um Bandagist- og skómakararskipanina, sum nú í 2 ár hevur virkað við sjúkrahúsið í Klaksvík. Har bandagistar og skómakarar frá »SAHVA« í Keypmannahavn hava havt viðtalu við teir føroysku brúkararnar soleiðis: fyrstu viku í øðrum-hvørjum mánaði (byrja við februar), ein dag í hesu viku er viðtala á Landssjúkrahúsinum í Tórshavn.

Vit fara at heita á øll, sum hava havt samband við skipanina og onnur við um at koma á henda »brúkarafundin«, har vit brúkarar kunnu tosa saman um, hvussu skipanin virkar, tí vit vita, at tað eru nógv problemir, sum vit mugu tosa saman um, áðrenn vit kunnu fara víðari til avvarandi myndugleikar.

Norsk skip fáa 10 kr. fyri kilo av kongafiski

At nakað hald er í royndunum, sum ídnaðarstovan og Fiskirannsóknarstovan í hesum døgum gera um borð á Magnus Heinason við at hagreiða kongafisk til Japans, er ein grein í norska blaðnum Fiskaren

15. mai í ár prógv um.

Norðmenn eru eisini farnir at royna henda nýggja marknaðin, og teir siga seg fáa góðan pris. Umleið 10 føroyskar krónur til batin fyri kongafisk til Japan. T. v. s. at veru-

ligi kilopreisin til seljara í Føroyum fer at liggja um einar 16 til 17 kr. kilo.

Vit endurprenta greinina í Fiskaren. »Uer« er norska orðið fyri kongafisk.

jan

R. Domstein & Co. í Maløy er no í gang med eksport av uer til Japan. 1984 er første året Maløy-firmaet har arbeidd med dette fiskeslaget. Ueren vert teken av tralarar, som får 750 kroner for kiloen for fisken. Da Fiskaren var innom Domstein & Co. 3. mai, lag ferskfisktralararen »Breststrand« av Myre og leverte den andre uerfangsten firmaet har teke mot. Dei to første tralarane hadde kring 50 tonn uer på turen.

Prisen på kr. 750 er heilt avhengig av at vi kan eksportere ueren til Japan, fortel Knut Domstein. Sjølv om det er mange marknader som kjøper uer, er det ikkje andre som kan betale ein slik pris. Ueren gar frosen til Japan i containerar, tilsette ei spesiell vatske så fisken held på raudfargen.

Uer er ein ettertrakta fisk i Japan. Men japanarane er veldig nøgde på kvaliteten, og på at fisken er raud. Dei godtek ikkje fisken utan at han er pakka under oppsyn av ein japansk inspektør.

Uerfisket vert no drive fra Storregga og nordover. Da dette fisket kom i gang i fjor, såg det ut til å vere enormt med uer. Men i år er det ein god del mindre fisk. — Ueren er ikkje fiska så mykje på for. Det burde vere sett i gang leitetene lenger sør med kysten for a kartlegge kva vi har av ressurser, så gode prisar som det er på ueren no, meiner Knut Domstein i Maløy.

lid er inspektør for ueren som R. Domstein & Co. til Japan.

Ein lýsing sæst best í

sosíalínur